

– удосконалення методики аналізу та оцінки стратегії виробничої діяльності підприємства.

Отже, обліково-аналітичне забезпечення відіграє одну з найважливіших ролей не лише на державному рівні, а й у стратегічному управлінні кожного сільськогосподарського підприємства. Зважаючи на це, необхідність обґрунтування, вдосконалення і гнучке його регулювання є запорукою розвитку аграрного бізнесу загалом та кожного похідного суб'єкта господарювання зокрема.

Література

1. Кузнецова С. Методологічні засади трансформації бухгалтерського обліку як напрям розвитку інформаційного суспільства / С. Кузнецова. – Бухгалтерський облік і аудит. – 2007. – №7. – С.23-27.

Руслан РОЗУМ

Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ

Проблема подолання бідності є однією із найбільш важливих проблем людства. Майже всі країни земної кулі намагаються в тій чи іншій мірі вирішити дану проблему. Бідність в нашій державі має свої характерні особливості.

Дослідники розглядають бідність, як неможливість, у зв'язку із браком коштів, підтримувати спосіб життя, що є притаманним певному суспільству в даний момент життя [1]. Іншими словами – бідність це нездатність певних верств населення, через матеріальні нестатки, не можуть повноцінно харчуватися, платити за житло, лікуватися, надати освіту своїм дітям.

Виникнення та поширення бідності можна пояснити, в першу чергу, економічними причинами: підвищенням величини безробіття, низькою заробітною платою та пенсійним забезпеченням, ростом цін на енергоносії, а отже і комунальні платежі, здорожчання продуктів харчування та послуг першої необхідності тощо.

ООН говорить про чотири головних прояви бідності [2]:

- коротка тривалість життя;
- низький рівень професійно-освітньої підготовки;
- відсутність основних чинників нормального життя: якісного повноцінного харчування, чистої питної води, медичного забезпечення;
- ізоляваності від суспільного життя.

Бідність поділяють по видах на абсолютну та відносну, об'єктивну та суб'єктивну.

Абсолютна бідність встановлюється методом порівняння доходів конкретної особи або сім'ї з ціною «споживчого кошика». При порівнянні з певними пороговими величинами визначеними у вигляді усередненого суспільством розміру цієї частини, є відносна бідність.

Об'єктивною бідністю називають таку бідність, яка встановлюється по визначених державою такими факторами як доходу й можливістю одержати відповідні матеріальні та духовні блага.

В свою чергу суб'єктивна бідність встановлюється самооцінкою, іншими словами людина вважається бідною, тоді коли вона себе сама до цієї категорії відносить.

Характерною рисою бідності в Україні є те, що бідність, яка виникла в наслідок розвалу єдиної економічної системи, постійно поширюється та набуває загрозливих масштабів.

До причин бідності в Україні слід віднести, не конкурентну спроможність, в першу чергу пов'язану із відсталою матеріально-технічною базою, низки галузей, а також низьке значення продуктивності праці та слабка її організація. Також необхідно не забувати про переважання низькооплачуваної робочої сили та дефіциту спеціалістів.

До найбільш негативних наслідків бідності в Україні у соціальному вимірі необхідно віднести втрату населенням довіри до органів як центральної так і місцевої влади, низьку дієвість державної політики у сфері боротьби з бідністю й малоефективне використання бюджетних коштів щодо соціальної підтримки.

Подоланню бідності в Україні заважають наступні компоненти української економіки: завужені можливості збуту власного продукту, монополізм, корупція і т.д.. Політика щодо подолання бідності має бути направлена на формування законодавчої та нормативно-правової бази та сприятливих економічних умов для подолання бідності. Не дивлячись на те, що кожного року уряд значно збільшує соціальну допомогу соціально вразливим верствам населення, система діючих в Україні пільг не зменшує рівень розшарування населення, а збільшує його. Система державної соціальної допомоги повинна бути реформована і адаптована до виконання своїх функцій і обов'язків.

До першочергових заходів, що необхідно провести для призупинення поширення бідності в Україні, відноситься посилення контролю за всіма монополіями як природними так і штучними, враховуючи і ЖКГ.

До основних напрямків які повинна обрати держава у сфері соціальної політики у короткостроковій перспективі належать: сприяння підвищенню економічної активності суспільства і особливо працездатної його частини, зокрема розвивати усі види громадських ініціатив, встановлювати громадський контроль над бюджетними коштами, надавати усі види державної допомоги по одній лише заяві тощо.

Отже, людство постійно буде проводити пошук шляхів розв'язання цієї проблеми, однак бідність – є невід'ємною складовою кожного суспільства.

Вирішення проблеми бідності в нашій державі вимагає формування комплексу науково-обґрунтованих міроприємств, що мають враховувати специфіку, профіль, причини і особливості виникнення та поширення бідності в Україні.

Від тактики «як вижити?» потрібно перейти до стратегії розвитку, а замість того щоб боротися з бідністю – сприяти зростанню середнього класу. Головним способом боротьби з бідністю – є підвищення рівня життя, куди

відноситься можливість гідно працювати та підвищувати рівень свого добробуту.

Література

1. Лібанова Е. Бідність в Україні: діагноз поставлено – будемо лікувати? // Дзеркало тижня. – 2002. – №13(337). – С. 10.
2. Соціальна безпека: теорія та українська практика: Монографія / І.Ф. Гнибіденко, А.М. Колот, О.Ф. Новікова, В.М. Новіков, Б.Й. Пасхавер. – К.: КНЕУ, 2006. – 291 с.

Ольга РОМАНИШИН

Тернопільський національний економічний університет

ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ М'ЯСА

Функціонування регіональних ринків як сукупність пов'язаних техніко-технологічних і організаційно-економічних суб'єктів бізнесу на певній території з метою раціонального поєднання ресурсів споживання і продуктів виробництва на основі спеціалізації сприяє інтеграційним процесам, створенню ефективних виробництв. Різноманітність конкретних форм агропромислової інтеграції є показником якісного поглиблення процесу в цьому напрямі, відповідності вимогам ринку. Отже, процеси формування циклу виробництво-переробка-збут сільськогосподарської сировини в окремо взятій галузі в єдину інтегровану систему в межах територіального розвитку, функціонально-галузевої і продуктової структури зумовлює розгляд за окремо взятою (виробленою) структурою, так і в їхній сукупності, що дасть змогу всебічно розкрити, проаналізувати й дослідити ефективність регіонального ринку.

Розгляд регіонального ринку і виокремлення основних підходів дає змогу чітко простежити єдність галузевої, територіальної і продуктової складових, де відбувається формування спеціалізованих сировинних зон і раціональне розміщення підприємств переробної промисловості, тобто створення на цій основі інтегрованих підприємств з яскраво вираженим синергетичним ефектом у кінцевому підсумку господарської діяльності.

Специфіка регіонального ринку м'яса визначається ієрархією харчових і смакових потреб, високим ступенем локальності і автономності, інституційною та структурною стійкістю споживання м'ясопродуктів, низькою ціновою еластичністю і стратегічним значенням на мезо- і мікрорівні. Волатильність регіонального ринку м'яса залежить від його ємності, відкритості, насиченості, самозабезпеченості. Значний вплив на формування регіонального ринку м'яса здійснюють такі чинники: експорт, імпорт, ступінь харчової та продовольчої безпеки, перспективи подальшого розвитку в напрямку, котрий є необхідним для задоволення потреб споживачів у якісних м'ясопродуктах.

Регіональний ринок м'яса представлений двома складовими: сировинним ринком м'яса, і ринком охолодженого м'яса і м'ясних продуктів, для яких є